

Pro ženu

Kdysi jsem míval úspěšnou kapelu
A taky jsem jako bonviván žil
Však pak s jednou holkou šlo všechno do kelu
A já z pocitu samoty jsem se oženil

Strom ve mně se začal měnit v soušku
A brzy s tím jsem si odrovnal šlachy
Přestal jsem i chodit do šachového kroužku
A začal prohrávat své životní šachy

Vše, co jsem dělal, jsem dělal jen pro ženu
Jenže kamsi se ztratilo všechno porozumění
A když jsem si říkal, že hlavu si proženu
Vysmála se mému utrpení

Pak mi pistoli sama podala
A mně již žádná kuráž nezbyla
Tak mě se smetím z domu poslala
A sama si sedla a trochu se opila

Tak našla útěchu občasně v sklence
A já zas tančil, jak ona píská
Jedl jsem zavináče a utopence
A rezignoval na možná východiska

Pak v provazu shledal jsem prvky noblesy
Nepomohly mi z bídy Marxovy spisy
Však ona se ráda mi na nohy pověsí
Stejně jako na krk můj kdysi

Až se dcerka zeptá, kde že je táta
Až se jí oči zaplní a zachvěje se ret
Řekni, má drahá, na druhý břeh chvátá
Zbabělec sám, stár dvacet čtyři let